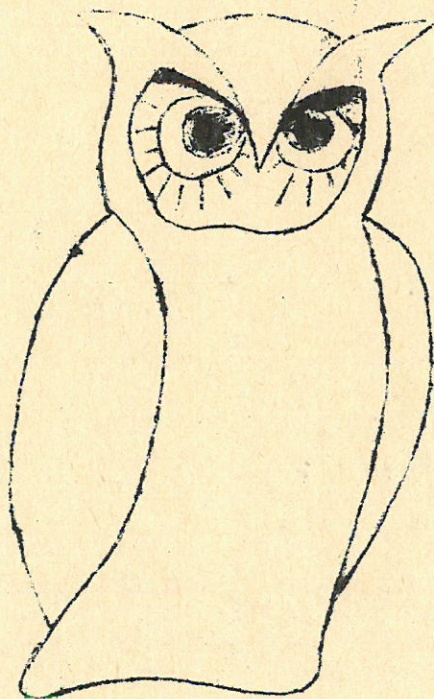

II. évfolyam 2. szám

B A G O L Y

A Vései Általános Iskola irodalmi folyóirata

Lektorálta: Bausz Ferenc, Selyem Lajosné

Felelős szerkesztő: Pressing Lászlóné

Technikai munkatárs: Bertók Lászlóné

Fonyódligeti nyár 1989

Aki már nyaralt Ligeten, minden évben várja a táborozás 10 napját. Nekem is részem volt benne.

A legszebb nyári 10 napot fogtuk ki. Ragyogott a nap, szikrázott a Balaton vize. Olyan lett a színünk, mint a rézbőrűeké. Izgalmas programok vártak bennünket. Vetélkedtünk egészségügyben, sportban. Altáborunk a 11-es, nem vallott szégyent. Kirándultunk Fonyódra, hajóval Badacsonyra. Megmáztuk a bazalt-hegyet is.

Igazán az volt a romantikus, ha őrséget adtunk éjjel. Beleborzongtunk, hátha most támadják meg a tábor! Késze ez csak azért volt, mert előtte krimit néztünk a társalgóban. Senki és semmi nem háborgatott minket. Az esti diszkóban jól éreztük magunkat.

2 nap után mindenkinek megvolt a választottja. Istenieket pecáztunk napnyugtakor a parton. A mi szemünkben óriásiak voltak azok a kis halak, amiket sikerült megakasztani. En már régi táborozó vagyok, esténként a takarodó kellemes muzsikája mellett azon búslakodtam, hogy jövőre nem jöhetek. Emlékeim megörökítem a takarodó szép dalát.

"Este van, este van, a tűz sem világol,
nyugovóra tér a ligeti tábor.
Legyen vége mára dalnak, kacagásnak,
jó éjszakát kívánok a tábor minden lakójának."

Egy szép dalt is tanultunk előző évben Ujságh Tibi bácsitól.

"Egig érő fák között, ha vígan zúg a szél,
éjjel-nappal rád gondolok Fonyódliget én!

! : Mosolyogj csak, mosolyogj csak fényes napsugár,
én még mindig csak szívesen emlékszem rád. : !

Jövő nyáron ha Ligetre újra eljövünk,
fecsendül majd fáid alatt vidám énekünk.

!! : Mosolyogj csak, mosolyogj csak fényes napsugár,
én még mindig csak szívesen emlékezem rád. : !!

(egy volt diák) szemével

Osz van. Cél-a gyümölcsös!

Pénteken a tanárok fájó szívvel jelentették be, hogy hétfőn nincs tanulás, irány az almás!

A mi örömünk annál nagyobb volt. Végre elérkezett az a nap, amikor nem könyvvel, füzetrel, hanem kajával megrakodva indultunk suliba.

Első nap Nemesvidig döcögött velünk a busz. A nap fénypontja a csuzdázás volt, amely egyben környezetvédelmi kirándulás lett, mert majd fél délelőtt rázta a gép az illető ráznivalóját. Mikor megláttuk a sorunk, majdnem leestünk a gépről.

A dzsungel aljnövényzete a fa alattihoz képest kutyafüle volt. Aztán irány a fa! Minden fát tizen leptünk el. Az eredmény: letört gallyak, rajtuk kék-zöld foltok. Sajnos a konténer nem akart magától t elleni. Tanáraink minden tőlük telhetőt megtettek, a végkimerülésig biztattak bennünket. Mikor már ők sem bírták tovább, leültünk enni. Volt ott olyan terület asztalok!

Tele hassal meg nehezebb volt dolgozni. Atizóraitól megjött a tanárok kedve is. Ujra rákezdtek a hajtást. Aztán elérkezett az egy óra is, hullafáradtan, de elégedetten szállingóztunk fel a buszra. Másnap alig vártuk a tizórait. Mindenki ráült a vödrére, sok-sok liter almalé préselődött ki. Harmadnap Vése volt a cél-pont. Ettől kezdve nem csúszdázhattunk. Az alma sem akkora volt, mint egy dió, hanem mint egy tojás. Kedvére lakmározott mindenki. Negyedik nap sofőrünk a rettenthetetlen Iván volt. Elment ebédelni, aztán elfelejtett visszajönni. A tele vödröket kiborítottuk, elindultunk haza. Most a változatosság kedvéért most IFA teherautóval vittek. A tegnap kiborított almánkat valaki felszedte. Ezen a napon is alaposan elfáradtunk.

Búcsúzóul teleszedtük a szatyrainkat almával.

Fájó szívvel mondtunk búcsút az almásnak. Mi már utoljára voltunk itt, hiszen nyolcadikosok voltunk. Amit fizetnek érte, az lesz az első komoly keresetünk.

Halászi Krisztina

8.o.

Szeptember 29.

Ezen a napon úgy döntöttünk, hogy az alsósok elmennek Marcaliba, a felsősök pedig akadályversenyt rendeznek.

Reggel megemlékeztünk szeptember 29-ről. 7 áll mást szervezték nekünk. Mindegyik eltért a másiktól. Az 1. a menetlevelet nézték amit előre elkészítettünk. 10 pontot kaptunk. Elhangzott az indulónk is, és egy csatakiáltás. 2. célbadobás kislabdával kosárba. Nem sok labda esett bele. 3. Szellemi totó, témája a Fegyveres Erők Napja. Nem a legjobban sikerült! Kicsit nehéz volt. 4. Morse-jelek ismerete, mondat megfejtése. 5. Plakátkészítés, plakátunk szép lett, sok pontot kaptunk érte. 6. Lövészet. Lőni aztán izgalmas volt! Némelyik golyó bizony nem a 10-es körbe csapódott. 7. Mocsárjárás. A mocsárjáráson szerencsésen átkeltünk. Ilyen iramban soká tartana az út, de katonai kiképzésen is átestünk legalább.

A Vuk órs lett az első. A Góliát órs a második, A Csodálatosan Csicsergő Csetre Csitrik Csapata a harmadik. Kiosztották a díjakat, megtapsoltuk a győzteseket. Jó lett volna a helyükben lenni. Máskor is rendezhetnének ilyet.

Vida Viktória 5.o.

Fegyveres Erők Napja

Szeptember 29-én az iskolában ünnepeltünk. 8 órától 9-ig meghallgattunk egy masoros megemlékezést. Ezután az alsótagozatosok elmentek Marcaliba laktanyalátogatásra. Mi felsősök akadályversenyt rendeztünk. Hét állomást állítottak össze számunkra. A legelső feladatra előzőleg felkészülhettünk, a menetlevelünket pontoszták. Ezután kislabdadobásban mutathattuk meg ügyességünket. Majd egy szellemi TOTÓ következett, természetesen az ünnep hangulatához alkalmazkodva. Ezután egy titkosírást tettek elénk. A MORSE ábc betűinek helyettesítésével értelmes mondatot kaptunk. Dalolva mentünk a következő akadályhoz, ezt előre bizakodva vettük-itt pontoszták a plakátunkat. Végre megérkeztünk mindannyiunk kedvencéhez, a cél-lövészethez. Bizony sokunknak baj van a szemmétékével! Sebaj, maga a lövés is nagy élmény. Aztán jött, ami még nem volt-mocsárjárás. Nagyon jól szórakoztunk egymás ügyetlenségén. Ercek múlva ünnepélyes eredményhirdetés következett. A nyolcadikos órsók végeztek az első helyen. Büszkén vették át jutalmukat.

Az én őrsem nem került be az első háromba. Majd jövőre, akkor már nagyobbak lesznek.

A nap záróeseményeként a fiúk egy jót fociztak, a lányok kéziliztek. Hát így végződött ez a nap. Mindenkinek az volt a véleménye, hogy nagyon jó volt.

Bödő Erika 7.o.

Egy hét a gyümölcsösben - ahogy én láttam

Nagy örömmel vettük tudomásul, hogy a vései tsz gyümölcsösében egy hétig gyönyörködhetünk és ábrándozhatunk az almával megrakott fák hús lombozata alatt.

Hiába reménykedtünk abban, hogy gondtalanul izlelhetjük a fák érett termését. Erre már akkor rájöttünk, amikor megállt a busz Viden, a gyümölcsös bejáratánál. Ki ér rá egy falatot enni, mikor annyi az alma, mint égen a csillag, földön a fűszál. Azért jól kezdődtek a dolgok, mert csúszdával körbejártuk a gyümölcsös területét. Mire megtaláltuk azt a sort, amit nekünk jelöltek ki, elállt szemünk-szánk, annyi volt a kopasztani való. Két csoportra osztottak bennünket. Az 5-8. és a 6-7. versenyezhetett abban, hogy ki szed több konténerrel. Egy csúszdán négy konténer várta, hogy megteljen. Erre mi is nagyon vártunk.

Az érett jonatán szedése közben fedeztük fel a feszesen kinyúló drótokat, melyek akadályozták a szüretet. Ez volt a kordon. Végre megtelt egy csúszda, fellélegezhettünk egy percet. Megettük a hazulról hozott elemózsiánkat. A tízórai elfogyasztása után tele gyomorral nehezebben teltek a vödörök. Egy kis dorgálás, buzdítás után csak összejött. Boldogan dicsekedtünk a másik csapatnak, hogy mennyi van. Kiderült, hogy ők is szedtek annyit, csak nem szóltak.

Megrohadtuk a buszt, amely az iskolai ebédlőhöz szállított minket. Másnapra friss erővel folytattuk. Ma már a tegnapi tízórai poció kevésnek bizonyult. Hiába, fogy a tartalék energia.

Egyre több bajunk lett. Aztán egyszer úgy eltűntünk, mint a kámfor. Felfedeztünk egy lovaskocsit a fák sokasága között. Vizet hozott. Jókor, mert már az utolsókat pihegtük. A vizet meghálátuk a pacinak, kapott friss gazt.

A teljesítmény most sem maradt el a tegnapitól. Korgó gyomorral szállingóztunk hazafelé. Harmadnap elkésérített bennünket, hogy

nincs esúszda, ki kell gyalogolni a tett színhelyére.

Kiválasztottunk egy jól megrakott sort, utoljára még sokat akartunk szedni. Most viszont a konténerellátás akadozott. Nehezen jött össze 20 konténer alma. Jutott végül a táskába is.

Jó volt ez a kis kiruccanás a természetbe. Ottfelejtettük azt a tudást, amit előző hetekben már belénkgyömöszöltek. Elég lesz újra visszazökkenni.

Bertók Andrea 8.o.

M E S E V I L A G U N K

Egy katicabogár kalandjai/mesealkotás párbeszéddel/

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy katicabogár. Nagyon elunta magát. Gondolta, elmegy világot látni.

Ahogy ment, mendegélt, szembetalálkozott a szarvasbogárral.

- Adjon isten szarvasbogár!
- Fogadj isten katica! Mi járatban vagy erre?
- Világgá indultam, mert nincs játszópajtásom.
- Ha megengeded, szívesen veled megyek.
- Az jó lesz, gyere csak!

Most már ketten folytatták az utat tovább. Ahogy bandukoltak, egy nagy tóhoz értek. Megkérdezte a szarvasbogár:

- Hogyan keljünk át a vizen?

A katica is tanácstalan volt. Leültek a tóparton egy fa alá. Ott tanácskoztak. Arra ballagott a hangya.

- Mit logatjátok az orrotokat? Olyan szomorúak vagytok, hogy rossz rátok nézni!

- Nagy a mi bajunk! Nem tudjuk, hogyan keljünk át ezen a nagy vizen.

- Ti oktondi bogarak! Hát minek van a szárnyatok? Azért talán, hogy szebbek legyetek? Ahhoz nem kell szárny! Hát rajta, repüljetek!

- Köszönjük a tanácsot, ez nem is jutott eszünkbe!

Elköszöntek a hangyától, vígan repültek tova.

Ha a hangya nem lett volna, talán még most is ott ülnek a fa alatt. Így volt, vége volt, tán igaz sem volt.

Bödő István 5.o.

A róka és a nyúl /mese alkotása /

- De jó nyúlpecsenyét eszem én ma vacsorára!-gondolta a róka magában.Ugyancsak korgott őkelmének a gyomra.
- Mit motyogsz te itt?-kérdezte a nyuszi, aki éppen arrafelé sétált.
- Én semmit,csak hangosan gondolkoztam.
- Csak nem engem akarsz megfogni,és megenni?
- Ugyan dehogy,hova gondolsz!
- Nekem akkor is nagyon sietős a dolgom! Isten veled róka koma! Nehogy valami ravaszságot művelj már megint!
- Ez a kurtafarkú,rövidlábú káposztapusztító n em túljárt az eszemen! No megállj,csak kerülj még egyszer az utamba, n em menekülsz!

A róka nagy búsan kullogott tovább.Még talán most is vacsora nélkül kutyaagol.

Itt a vége,fuss el véle!

Bertók Bernadett 5.o.

M O N D A V I L Á G U N K

A törökök Vésén (monda alkotása)

Egyszer volt,hol nem volt, volt egyszer egy harangozó.
Ez szokta meghúzni a templomtoronyban a harangkötelet,ha
valamilyen veszély fenyegetett.
Történt egyszer, hogy a török bejött Vésére.Az éjszaka leple
alatt lopakodtak a falu belseje felé. Éppen a templom előtt
haladtak volna el,amikor a hold fénye megcsillant a fegyverü-
kön.Leszrevette a harangozó a toronyban.Töprengett is,hogy
mit kellene csinálni?Nem volt más választása, meghúzta a
harangokat. A harangszó messze szállt az éjszakában.
Felébredtek az alvó emberek.Ki mit tudott fogni,azzal ment a
török ellen.Volt ott csihi-puhi! Ásó,kapa,kasza gyorsan szelte
az ellenség fejét.A maradék lóhalálában elmenekült.Később pár
turbános visszalopakodott,és bosszúból leszedte és elásta a
harangokat a temetői kútba.
Aki a temető felé jár,nagyon hallgatózik,most is hallhatja a
harangok szavát.

Magyar Balázs 5.o.

Zsöllér-erdő

/monda/

Volt egyszer egy asszony,volt egy fia,aki tanár volt.
Ennek az asszonynak egy vadász lett a szeretője.
A vadász egyáltalán nem szerette az asszony fiát,és eltervez-
te,hogy megöli.
A fiatal tanár az erdőben ült egy fa tövében,a vadász meg egy
magaslesen.
A vadász rácélozott a gyerekre,és lelőtte.
Néhány nap múlva megtalálták a csendőrök halva.
A mai nap is a vősei régi temetőben nyugszik.
Az erdőt pedig azért nevezik zsöllér-erdőnek,
mert Zsöllér tanárúr ott végezte életét.

Bertók Bernadett 5.o.

A vrászlói agancs (monda alk.)

Egyszer Vrászló uraság vadászni ment.

Egy gímvadat kergetett, de nem tudta lelőni.

Másnap is űzte, de akkor sem volt szerencséje.

Az uraság észrevette, hogy mindegyik nap ugyanannál a tölgyfánál tűnt el a vad. Eszébe jutott, hogy régen a fa alatt állt egy kunyhó, abban a kunyhóban élt egy boszorkány.

-Lehet, hogy ez a fa el van átkozva!

Ezért kivágta a fát. Harmadnap is hajtotta a vadat.

A szarvas most is arra menekült.

Amikor át akart ugrani, megbotlott. Az uraság csak erre várt, és lőtt! A vad elesett. A vadászat után nagy lakomát rendeztek.

Valahol még mindig megvan a tölgyfa tuskója. A szarvasagancs pedig a kastély legszebb termében, abban is a legszebb falon, őrzi Vrászló uraság emlékét.

En is láttam, hiszen vrászlói vagyok.

Köhler Gergely 5. o.

December 6-án így köszöntötte a Téliapó az alsósokat:

I. osztályosok

Elsősök, biztosan izgultok. Rólatok sok jót szólok.

A munkátok jó és ügyes, csak a magatartásotok nem mindig példás.

Vipler Balázs szépen számol, a betűkkel nem barátkozol?

Az írásod bizony csúnya, legyen szebb az a munka!

Sinka Anita csendes és szép, te magad ird meg a leckét!

Megy a matek és az ének, meg az olvasás is szép lesz.

Tarr Gergő elolvasgat, de a számokkal még sok a baj.

Nem tudja, hogy hol a helyük, sőt azt sem, milyen a jegyük.

Lőczy Viktor szépen halad, szépen olvas és számolgat.

Minden lecke pontos és jó, csak így tovább kicsi lurkó!

Bertók Jenci ügyes gyerek, szépen számol, versel, olvas.

De kívánni lehetetlen, legyél fürgébb te kis szende!

Durcsán Gabi nagyon ügyes, szép a lecke, szép a füzet.

Gyöngy a szám és az írás, ő bizony egy ügyes pajtás!

Maronics Georgina szorgalmasan tanul, sokat pakol, s inkább lapul.
Figyelj jól az órákon, jó munkát kívánok!

Bergovecz Tamás szépen halad, de így írnod nem szabad!
A füzeted legyen pontos, hisz a kisdobos is mindig gondos!

Izsó Attila sokat beteg, hiányzik sokat, pedig jószívű gyerek.
Nehezen pótol, nehezen olvas, a nevedet írd le azért majd!

Kollár Zsuzsi jószívű kislány, másokról is gondoskodik ám.
Matekból is szépen halad, csak az olvasással ne lenne baj!

3. osztály

Óra van, óra van, Szerecz nyuggáomban, olvasni kellene, de ő m o g
se moccan.

Nyomatéka nincsen itt semmilyen szónak, ő csak ül és bámul,
nem érti, hogy hol van.

Durcsán Viki pattan, ő a leckét fújja, nincs benn egy hiba sem,
mert ő nagyon tudja.

Szabina megfordul, súgna, ha lehetne, Barbara rákiált,
még csak az kellene!

Szűcs Andris felkiált: én akarom, csak én! Erik cinczog egyet,
én is vagyok, én, én!

Zsolti morog hozzá, máris mondom - görmög, mindent csinállok, ha
teszi óra nem lesz.

De vajon ki zörög, mi zörög itt benn? Ancsa a pad alatt cukros-
zacskót zörget. Nem számít a lecke, se az, hogy figyelik,
megfordul, visszanéz, önfeledten játszik.

A leghátsó padban Hajni ül csendesén, mindent megcsinál ő,
csak matek ne legyen.

Szomszédja a Gabi sztrájkot indít héh, minek lecke?

Ő ezt nem is írja.

Tűzről pattant kislány Eszter, a kis hamis, vizsgáló szemekkel
figyeli társait. Ugyel társaira, vigyáz falra, földre,
pici zaj van az órán? Majd ő tesz ellene.

Bata Hajni reggel úgy átfázott szegény, mindene csupa fagy,
csak a szája serény. Szabolcs a pajtása, segít ebben neki,
Nem hagyja annyiban! - Igaza van neki!?

Mi ez a nyugalom? Nem tudhatja senki, Szabó Móni ül csak, a fejét sem billenti. Meg kéne mozdulni, -mondogatja Móni, á minek az, hiszen úgy lehetne fogyni.

Erre a nagy csendben valaki benyávog, macska jött el hozzánk?
Ő az, aki nyávog? Tanárnéni nézi, fogja fejét szegény,
Berkes Laci, te vagy? Észnél legyél, legény!

Balázs a székéről felpattan, meg leül, bekiabál egyet, aztán csendben elül. Keze, mint a labda, mozdul hol le, hol fel, szája jár is hozzá, nem én mondom, ej, ej!

Hát ilyenek vagyunk: fürge, nyelves, kedves, ajándékot várunk, megköszönjük csendben.

5. osztály

Köhler Gergely, mint egy grizli, Fongrácz Ági sem egy nyuszi.
Zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Magyar Balázs a gyors futó, csirkecomb-ropogtató
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Ruszi Laci, mint egy bohóc, füzetek, mint a daróc
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Szente Vera kis mosolygós alsós, órán olykor sírdogálós
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Vipler Pisti az új gyerek, intézkedik és kotnyeles
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Zséder Ricsi ő sem kicsi, csak a testét azt nem csípi
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Bertók Betti hosszúlábú, mindemellett jó szorgalmú
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Bödő István ugrándozik, csak tréfából csipkelődik
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Fischer Krisztián neve német, de magyarul azért értett
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Keskeny Andi táncos lábú ha zenét hall, rögtön járja.
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Ötödikben ég a világ ezek voltak a csaszatuskák
zimmezumm, zimmezumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Osztályfőnöki óra a 6. osztályban

Helyszín: osztályterem. A két hetes kergetőzik. Közeleg az osztály-
főnök. Elcsendesednek. Belép az osztályfőnök:

- A hetes rohángál, kergeti a társát,

Az meg fut előle, nehogy megruházzák?

Az osztály csupa kosz, maszatos a tábla

Erről ismerek rá a 6. osztályra. H e t e s !

A hetes Kollár Robi jelent:

- Tanárbácsi jelentem, a nyakkendőm megettem.

Az idő is csilóka, ha éhes vagyok, az ujjam a nyilóka.

Göbölös ezt kérdezi:

- Hol az Andi és a Viki?

Bódis Anita ezt feleli:

- Elszöktek Véséről, uticéljuk Zánka,

itt hagytak bennünket, a fene se bánja.

A zánkai kosztot nem sokáig bírják,

S ezt a jó kis osztályt úgyis viasszasírnák.

Osztályfőnökünk.

- Hát a Göbölös merre csavarog?

Vresgyák Attila válaszol:

- A Krisztián ügyeletés, jól indult a napja,

mert a Boros Milánt a kukába rakták.

Osztályfőnök:

- E nemes tettének meglesz a jutalma, magatartásból három
egyest kap ma.

Tarr Krisztián jelentkezik, majd kiesik a padból.

- A körmöt, tisztaságot nem nézte meg senki,

Helga a felelős, de mindig elfelejti.

- Mit tudsz felhozni mentségedre?

Helga válasza:

- Tanárbácsi istenemre mondom, van százféle gondom.

Ezt a fontos tisztet én inkább lemondok.

Ismét az osztályfőnök:

- Fiúk! Lesznek lécek a faliújsára?

Három fiú egyszerre válaszol:

Szereztünk mi lécet, pónifogatra raktuk az egészet.

Hajtott az Attila, a póni csak úgy szaladt,
majd szétdőlt a szekér a maroknyi léccel alatt.

1. Fúj azél, hideg van, a fagy arcunk marja,
répát szed az osztály, meg is látszik rajta.

Végtelen asíkság, rengeteg a répa,
tőlünk sem idegen néha egy kis tréfa.

2. Tarr Krisztiánnak most nincs egyéb,
ezért a répákat a kosár mellé dobja.

3. a sok-sok répa igazi barátja,
ott vannak előtte, de egyiket se látja.

3. Robi és Gőbölös a két kemény vagány,
kabátjuk levetik, hogy miért, az egy talány.

Mikor hamarosan kőkeményre fagynak,
nagy-nagy sebességgel kabátért rohannak.

4. Az Anitának is fázik a kabátja,
most bezzeg tanulna, ezt a vak is látja.

De végre, valahára véget ér a tábla,
s holnap hála isten, megyünk iskolába!

Osztályfőnök:

- Ezt akarjátok kitenni a faliújságra? Na, nekem ebből elegendő van! Osztály vigyázz! Viszont látásra!

8. osztály

Mint a mókus fenn a fán, a 8. oly vidám.

Utoljára tartjuk a Mikulást. Csasztuskát ír nyolc gyerek,
amíg kész lesz, mit szenved! Tantárgyakról jót és rosszat írjon.

Évek szállanak, a platánfák alatt oly szép volt az élet!

Sokat játszottunk, fociztunk, dolgoztunk, vidáman teltek el az évek.

Biosz órán a hormon vázlatot ír az osztály, idegrendszerünk a

végét járja. Tanár bácsi magyaráz, felelni kell azután

"Vonzatok le a konzekvenciát!"

Évek szállandak, a platánfák alatt oly szép volt az élet!

Sokat játszottunk, fociztunk, dolgoztunk, vidáman teltek el az évek.

Kertet ásunk naponta, ez a technikaóra keverve a biológiával.
Térképeket cipelünk, földrajzóránk most kezdjük,
térkép helyett mi "vakulunk" most meg.
Évek szállanak, a platánfák alatt oly szép volt az élet!
Sokat játszottunk, fociztunk, dolgoztunk, vidáman teltek az évek.
Jön a kémiaóra, tanárbácsi naplóval. Fölteszi a nagy költői kérdést.
Mi volt mára feladva? Kérdezi bizakodva. Felelünk vagy dolgozatot
írunk. Eszünk az otthon maradt, puskánk meg a pad alatt, ez kérem
egy egész hadiszéntér!
Jaj! Most mi lesz énvelem, nem segíthet senki sem,
Csuda rossz a helyzetem ma nékem.
Mint a függvény a táblán, gördülünk matekórán,
szabályokat szerkeztünk az órán. Pontokba is foglaljuk,
jövő órán harsogjuk a síkidomoknak tulajdonságát.
Körök, négyzetek, pontok, egyenesek, segítsetek rajtunk!
Álljatok szépen sorba, álljatok be csatába,
hogyan vidáman teljen ez az óra.
Évszámokat magolunk, új krónikát tanulunk,
megváltoztak már az események. Tanárnéni az órán történelmet
magyaráz, segít most az eligazodásban.
Sok törli dolgozat emléke megmaradt, vidám most az élet.
Háboruk és csaták, mi győztünk igazán. Végetér már a tanulás.
Meg ne szólalj magyarul, csak oroszul ragozunk, 5 év óta
tanulunk és oroszul társalgunk. Végtelenül sok órán
fordítás oroszra és vissza ez volt ám! De jól ment ez néha!
Megrovás és dicséret, elmúltak hát az évek,
de jó lesz majd rágondolni néha!
Helyesírás! Istenem! Sose tudjuk rendesen! Hibát hibára
halmozunk mi fel. Szófajok ismerete, mondatok elemzése
nykunkon a témazáró újra! Pontok, kérdőjelek, vesszők,
írásjelek, jaj, hova tegyelek? Röviden vagy hosszan írjalak?
Nekem ki fog segíteni majd?
Szavaljuk a verseket, elvétjük a rímeket,
lassan megy az irodalomóra. Kötelező olvasmány-miért is fogják
ezt rá? Bármilyen jó, csak kötelező ne volna!
Évek szállanak, a platánfák alatt oly szép volt az élet!
Sokat játszottunk, fociztunk, dolgoztunk, vidáman teltek el az évek.

Lendületbe most jöttünk, sebességgel elkezdjük, és folytatjuk a fizikaórát. Erő idő szorzata, a lendület megoldja, késlelteti erő a surlódást. Sok dögát írtunk, puskáztunk és sügtünk, így teltek el ezek a jó órák. Jól meg is büntettek érte!

Fogalmak, képletek, törvények, tételek, csuda jól megvoltunk véletek. Jön a 800-as futás, kezdődik a tesi már, fekvőtámasz a bemelegítő. Kézilabda, focimeccs, nem unjuk ezt soha meg, mert játszani mindig csudajó volt. Bukfenc előre és bukfenc hátra, állj meg a fejedben, szép cigánykerekek pörögnek és lebegnek- ilyen egy jó testnevelés óra.

Hangjegyekről a táblán tanuljuk az jónótát, dalunktól oly hangos ez az óra. A hangunk már berekedt, ki fáradtunk rendesen, kicsönget és segíthet csak rajtuk.

Évek szállanak, a platánfák alatt oly szép volt az élet. Sokat játszottunk, fociztunk, dolgoztunk, vidáman teltek el az évek. Művészeti alkotást készítettünk rajzórán, versenyeztünk Michelanzselóval. Festéket vegyítettünk, új színeket kevertünk, rózsaszínben látjuk a jövőnket.

Kezdődik a Kabaré, a vegyescsalamádé, indul az osztályfőnöki óra. Jön a panaszáradat, ki mit csinált és hogyan, de sok hiba csúszott a dolgokba! Menj ki szünetben, ügyelj jól a rendre, sok a gond veletek! Mutass jó példát, te vagy a vén diák, kaptuk meg a sok-sok utasítást.

Évek szállanak, a platánfák alatt oly szép volt az élet!

Sokat játszottunk, fociztunk, dolgoztunk, vidáman teltek el az évek.

S Z A K K Ö R I O L D A L

Nálunk az iskolában minden héten számítástechnika szakkör működik. Ennek a szakkörnek magam is tagja vagyok. Rajtam kívül még hat ifjú kibernetikus dolgozik, Három működő gépünk van, két-három ember tud dolgozni velük.

Ennek az évnak az elején ismételtük az eddig tanultakat. Most már új ismeretekre is szert tettünk. A foglalkozások végén kapunk szabadidőt, önálló feladatra, ami némi segítséggel szokott sikerülni. Ha könnyű a feladat, magunk is boldogulunk vele. Szoktunk rajzolni. Például karácsonyfát rajzoltunk azaz rajzoltatunk a géppel. Nem is olyan könnyű dolog ez, mint ahogy egy kívülálló gondolná. Ha viszont rájövünk a nyitjára, már nem olyan nehéz. Máskor négyzetet, háromszöget rajzoltunk, Természetesen legizgalmasabbak a játékprogramok. Lottózni is lehet géppel. Egy-egy nehezebb feladatnál bele-belenézünk a tavalyi füzetbe is. Aztán játszunk, játszunk pl. Szánkóverseny, Alex című program. Léteznek kémiával kapcsolatos programok is. Ilyenek a vegyjelek, torpedósan kell eltalálni őket. Ezek nem túlzottan nehezek, de kémiai ismereteket kívánnak. Minél többet játszunk vele, annál jobban belejövünk, segíti a tanulásunkat is. Ha vége a foglalkozásnak, közösen pakoljuk el a gépeket, mert nem csak játszani és dolgozni kell velük, hanem meg kell tanulni a kezelésüket is. Jó és izgalmas dolog szakkörösnek lenni.

Lukács Gabriella

7. osztály

S P O R T O L D A L

Alid telt el pár hónap, mégis sok izgalmas sporteseményben volt már részünk.

1989. október 23. Köztársaság Kupa atlétikai verseny Nemesviden

Leány hárompróba csapat 2. helyezett

Egyéni eredmény: Simon Renáta 30 m síkfutásban 3.

Leány négypróba csapat 4. helyezett

ötpróba csapat 2. helyezett

Egyéniben CSATÁR VANDA I.

Fiú hárompróba csapat 3. helyezett

Egyéni eredmény: Szita Róbert 30 m síkfutásban 2. helyezett

Fiú négypróba csapat 4. helyezett

Fiú ötpróba csapat 3. helyezett

Egyéni eredmény: súlylökésben Varga Balázs 2. helyezett.

1989. október 24. Városkörnyéki mezsei futóverseny Marcaliban

Csatár Vanda 3., Mészáros Szabina 9. helyezett.

Magyar Ifjúság Centrum Kupa / labdarúgás /

1989. november 25-én 6. helyezés.

Körzeti kézilabda verseny fiú /Vése/ 1989. október 10-én

4. helyezettek lettünk.

Házibajnokságok

Labdarúgás 1. helyezett a 7. osztály
2. " a 7-8. osztály vegyescsapata,
3. " az 5-6. osztály válogatottja.

A kis létszámok miatt kézilabdabajnokságot nem tudtunk szervezni.
Sokan betegeskedtek, hiányoztak. Majd tavasszal.

A leány asztalitenisz bajnokság első fordulója már megvolt.

1. Vida Erika 3. Grábler Mónika

2. Takács Andrea

U T T Ö R Ö O L D A L

1989. szeptember 3-án rendhagyó Tanévnyitó ünnepélyünk volt. Elegánsan kiöltözve sorakoztunk az épületben, mert az idő is szomorú-esős volt. Zenére bevonultak az űrsők. Elhangzott a Himnusz. Zakócs Kriszti verse idézte az iskolahangulatot. Selyem tanárnéni ünnepi köszöntőjében a nyárról, az új tanévről, az új elsősökről beszélt többek között.

Igazgatóbácsi és tanácselnök bácsi átadta az újonnan épült tantermeket. Elmondták, hogy a falu apraja-nagyja segített abban, hogy mi kényelmesebben együtt tanulhassunk. Dicséretes és kitüntetések is átadásra kerültek. A Szózáttal igazán ünnepélyesen fejeztük be ezt a napot.

1. Október 6-án kerek évszámú évfordulója volt az aradi vértanúknak. 150 éve történtek azok az események, amelyeket ma különösen aktuálisak a romániai események miatt. A 13 vértanú képét, és egy-egy szép vallomását idéztük. Ezek a szavak nekünk is példaadók lehetnek.
2. Október 18-án izgalmas sportesemény volt az iskolai pályán. A szomszéd falu fiataljai mérték össze tudásukat kézilabdában. Számunkra ez azért is kiemelt esemény volt, mert ilyen körzeti versenyen a vendéglátó-házigazdák enni - innivalóval kedveskednek. Most a mi iskolánk volt a házigazda.
3. Ebben az évben is Zánkán nyaralt hét úttörő. Ahogy elmesélték, nagyon jól érezték magukat. Kicsit a tanulásban lemaradtak, de kárpótolta őket a sok szép program, az új barátok. Amit ott tanultak, majd elmondják nekünk is űrsi órákon.
4. Mi egészségügyi szakkörösök jelen voltunk azon a rendezvényen, melyet a véradók köszöntésére szerveztek. Sokan vannak szüleink, rokonaink közt, akik minden véradáskor önzetlenül segítenek a rászorulókon. Ha felnövünk, mi is követjük példájukat. Most csak műsorunkkal tudtuk ezt megköszönni nekik.
5. 3 évenként módunk van arra, hogy tánc és illemórát vegyünk Papp Sándor tanárbácsitól. lelkesen roptuk a régi és a modern táncokat. Amit ott tanultunk, Koszorúcskán mutattuk be a közönségnek, szüleinknek, táasainknak. Megtáncoltattuk aput-anyut is. Nagy derűtséget váltott ki az új tánc, a Lambada, melyet a felnőttek is velünk táncoltak.

December 20-án a református templomban karácsonyi hangverseny volt. A balatonkeresztúri iskolás és felnőtt kórus igazán csodálatos műsort hozott Vésére. Ilyen még a mi falunkban nem volt. Köszönjük szépen azoknak, akik megszervezték.

December 22-én Csillagszóró címmel az idős embereknek adtunk karácsonyi műsort. Felléptek az óvodások, az iskolai irodalmi szakkör az iskola énekkara, Zakócs Krisztina zongorán működött közre. Hálásan köszöntek meg az idős bácsik-nénik a műsort és a kis csomagot. Nem volt ritka a könny sem a szemekben. Sokaknak ez volt az egyetlen, aki róluk megemlékezett. Érdemes ezt a hagyományt folytatni.

Elmúlt a téli szünet hó nélkül. Még utolsó nekirugaszkodás a félév előtt. Titkban már a farsangi karneválra gondolunk, de erről majd másik számunkban olvashatnak.

Viszont látásra!

Csatár Vanda, Grábler Mónika

Tanórai vidám elszólások

A mesemondók megszólaltatják őseiket. Nem, hőseiket.

Ahogy egyet terültünk-fordultunk,... talán térültünk!

A műmese prózában terjed. Dehogyan! Frózában!

"Minden zugot meglödöznek, nem, megüldöznek."

Decemberben, 43 őszén Petőfi elment színházi statisztikának.

Talán statisztának! Igen, annak.

A költő apja Petrovics Iván volt. Vagy Petrovics István.

Petőfi 1846-ban feleségül vette Szentendrei Máriát. Talán

Szendrei Júliát! Ja igen, őt.

Toldi a nádasban négy nap óta csak gabonát evett. Vagyis gombát.

Akkor is olyan csöndes, málé éjszaka volt. Dehogyan málé, méla!

A lutri az egy állat. Lutra Fekete Sándortól, lutri Móriától,

Biológia órán névtelenül

- Mivel szaporodik a vízisikló?

- Spórával. /tojással/

Földrajz, elszólással:

- Olvasd Gábor a Kína mezőgazdasága c. anyagot!

- Az asszonyok vállukon hordták teheneiket. / terheiket/